

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σηβρίου 1897 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1898· καὶ ὀφείλουσι οἱ αἰτοῦντες νὰ ἔγγραψωσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐξαεταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ο ΡΟΒΙΑΝ ἔλογίζετο μέχρις ἐσχάτων ἐν Ἰταλίᾳ ὡς ὁ κύριος χαλκεὺς τῆς τριπλῆς συμμαχίας, ὡς δουλοπρεπὴς σχεδὸν θιασώτης τῶν ἀνακτοβουλιῶν τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς Βιέννης. Ἀλλὰ τὴν πλάνην ταύτην διεσκέδασεν ἡ ἐν τῇ «Ἀνθολογίᾳ» δημοσίευσις ἐμπιστευτικῶν ἐπιστολῶν τοῦ πρὸς τὸν ἐν Βερολίῳ πρεσβευτὴν Δελωναί, ἐξ ὧν ἐξάγεται, ὅτι, τούναντίον, ἀπεδοκίμαζε τὴν τριπλὴν συμμαχίαν, ὅτι ἀπεκάλει αὐτὴν ἄκαρπον, ὅτι ἤρνετο νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Βίσμαρκ, ὡς συνεβούλευεν ὁ Δελωναί καὶ ὅτι ἐκτοτε ἔκρινεν ἀναγκαίαν τὴν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν συνεννόησιν περὶ τῶν μεσογειακῶν ζητημάτων. Τὰ ἡμιεπίσημα ἰταλικά φύλλα ἀντεπεξέρχονται σφοδρῶς κατὰ τῆς ἀκριτομυθίας, ἣν διέπραξεν ἡ «Ἀνθολογία» καὶ ἀνακηρύττουσιν αὐτὴς τὴν εἰς τὴν τριπλὴν πίστιν τῆς Ἰταλίας. Καὶ ὅμως πολλοὶ συνετοὶ Ἰταλοὶ εὐρίσκουσιν ὀρθὰς τὰς γνώμας τοῦ ἀρθρογράφου τῆς «Ἀνθολογίας», προτείνοντες ν' ἀποσπασθῇ ἡ Ἰταλία τῆς τριπλῆς καὶ νὰ συνομολογήσῃ ἰδιαιτέρως συμμαχίαν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν. Οὕτω θὰ ὑπάρχωσιν ἐν Εὐρώπῃ τρεῖς διακεκριμένοι συμμαχικοὶ συνδυασμοί, ὁ αὐстроγερμανικὸς, ὁ γαλλορωσικὸς καὶ ὁ ἀγγλοῖταλικός. Ὁ τελευταῖος οὗτος συνδυασμὸς θὰ διέπῃ πράγματι τὴν Εὐρώπην, διότι οἱ ἄλλοι δύο εἶνε σχεδὸν ἰσόρροποι καὶ ἡ πλάστιγξ θὰ κλίνη ὑπὲρ ἐκείνου ἐξ αὐτῶν, ὅστις θὰ κατορθώσῃ ν' ἀσφαλίσῃ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰταλίας.

Ἡ ΠΤΩΧΗ Σερβία εἶνε, φαίνεται, πεπρωμένον νὰ μὴ ἡσυχάσῃ, ἐφ' ὅσον ζῇ ὁ Μιλάνος. Ὁ πρῶν βασιλεὺς συνηντήθη πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ ἐν Παρισίοις καὶ ἐπανῆλθε μετ' αὐτοῦ εἰς Βελιγράδιον, ἅμα δὲ τῇ ἐπανόδῳ τοῦ ἐγένετο γνωστόν, ὅτι ἐπέκειτο ὑπουργικὴ κρίσις. Πράγματι ὁ Σίμιτς, ὅστις ἤδη πρό τιμων μνηῶν περιῆλθεν ἐν Βιέννῃ εἰς σφοδρὰν προσωπικὴν ρῆξιν πρὸς τὸν Μιλάνον καὶ κατέλιπεν ἡμιτελὲς τὸ βασιλικὸν γεῦμα, ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργείου, ἣτις καὶ ἐγένετο εὐθὺς δεκτὴ. Ὡς εὐσχημος πρόφασις τῆς καταφορᾶς τοῦ Μιλάνου κατὰ τοῦ Σίμιτς φέρεται ὅτι δῆθεν ὁ παραιτηθεὶς πρωθυπουργὸς ἐσχέδιασε συνοικέσιον τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου μετὰ τῆς νεωτάτης θυγατρὸς τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου ἀνευ τῆς προηγουμένης συναινέσεως τῶν γονέων· ἄλλ' ἡ ἀλήθης ἀφορμὴ εἶνε, ὅτι ὁ πρῶν βασιλεὺς, ἀσώτως βιῶν πάντοτε, εἶνε πάλιν κατάχρεως καὶ ἐννοεῖ νὰ ἐξοφληθῶσι, δεκάτην ταύτην φορὰν, τὰ χρέη τοῦ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου. Ὁ Σίμιτς, ἀνὴρ χρηστὸς καὶ φιλόπατρις, ἀντίστη κατὰ τῶν ἀρπακτικῶν ἀξιώσεων. Τὸ νέον ὑπουργεῖον θὰ κατῆρτισεν ὁ ἐν Κων-

σταντινουπόλει πρέσβυς Βλάδαν Γεώργεβιτς, διακεκριμένος μὲν ἐπιστήμων καὶ λόγιος καὶ ἐξαίρετος διπλωμάτης, στερούμενος ὅμως κομματικῆς ἐπιρροῆς καὶ διὰ τοῦτο εὐμαλακτότερος τοῦ Σίμιτς. Ἡ νέα κρίσις ἀποδεικνύει ἐκ περισσοῦ, ὅτι πρέπει δι' οἰασδήποτε θυσίας νὰ περατωθῇ τὸ ρωμαϊκὸν σύστημα τῆς ὑπάρξεως δύο συγχρόνως βασιλείων, ὧν ὁ εἷς, ὁ ὀνόματι, ἐκτελεῖ τὰς διαταγὰς τοῦ ἄλλου. τοῦ πράγματι. Εἶνε ἀφόρητον νὰ ἐξοφλῶσι περιοδικῶς οἱ πτωχοὶ Σέρβοι φορολογούμενοι τὰ χρέη, ἅτινα φορτώνεται ὁ Μιλάνος χαρτοποικτικῶν ἐν Παρισίοις ἢ ἄλλαχοῦ.

ΕΠΙΣΗΜΩΣ ἡγγέθη ἡ μετάθεσις τοῦ ἐν Κων)πόλει Γερμανοῦ πρεσβευτοῦ Σάουρμα εἰς Ρώμην. Ἐπειδὴ ὁ βαρῶνος Σάουρμα ἐπ' ἐσχάτων ἔτι ἐπιφανῆ κατήγαγε διπλωματικὴν ἐπιτυχίαν ἐν τῷ ἐλληνικῷ ζητήματι, κατορθώσας νὰ ὑπερισχύσῃ ἐν πᾶσιν αἱ γινώμαι τῆς Γερμανίας, ἡ μετάθεσις τοῦ ἐγέννησέ τινα ἐκπληξιν. Ὑποτίθεται ὅτι, γνωρίσας ἐκ τοῦ συνεγγυς τὴν ἐπιτηδειότητα τοῦ Νελίδωφ, πέμπεται εἰς Κυρινάλιον, ὅπως ματαιώσῃ ἐνδεχομένης προσπάθειας πρὸς χωρισμὸν τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τῆς τριπλῆς. Ἐν Κων)πόλει διάδοχος τοῦ Σάουρμα διορίσθη ὁ βαρῶνος Μάρσαλλ, μέχρις ἐσχάτων ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἐν Βερολίῳ.

ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ τετάρτην συνῆλθον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς προκαταρκτικὴν συνεδρίασιν πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς πλὴν τοῦ τῆς Ρωσσίας. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην παρέστη καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Στρέϊτ ὅστις κατέθεσεν ἐν πρώτοις λεπτομερῆ ἐκθεσιν περὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους καὶ ἀνεκοίνωσιν αὐτοῖς διαφόρους λεπτομερείας ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν δαπανῶν. Εἶτα ἡ ἐπιτροπὴ ἐκανόνισε τὸν χρόνον τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ἀποφασισθέντος, ὅπως συνέρχεται καθ' ἑκάστην πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τοῦ ἀνατεθέντος αὐτῇ ἔργου· ὥρισε τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτῶν καὶ συνεσκέφθη περὶ προσλήψεως ἐλλήνων τινῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ὡς βοηθῶν αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰς πρεσβείας ἐδόθησαν πολλαὶ αἰτήσεις τοιούτων ὑπαλλήλων, ἀνετίθη τῷ κ. Λόου ἡ ἐξεύρεσις τῶν ἱκανωτέρων, ὅπως προσληθῶσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Διεθνούς ἐπιτροπῆς. Κατόπιν ὁ κ. Λόου οἰκονομικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας, βασιζόμενος ἐπὶ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ μελετῶν καὶ ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν, ἃς παρέσχεεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐποίησατο τοῖς ἀντιπροσώποις εἰσήγησιν μακρὰν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὑφισταμένων δανείων καὶ τῶν πληρωνομένων τόκων, τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους ὡς καὶ τῶν προτάσεων περὶ συμβιβασμοῦ, αἵτινες ἐγένοντο ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη, μεθ' ὃ διελύθη ἡ πρώτη αὕτη συνεδρίασις.

ΛΙΑΝ προσεχῶς ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἡ ἐκθεσις τοῦ συνταγματάρχου κ. Στράτου κατόπιν τῶν ἀνακρίσεων, τὰς ὁποίας ἐνήργησε διὰ τὰ ἐν Ἡπείρῳ συμβάντα. Ἡ ἐκθεσις αὕτη, συντεταγμένη μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἀμεροληψίας καὶ αὐστηρότη-

τος, καταγγέλλει τοὺς πρωταιτίους τῆς ἐν Ἡπείρῳ ἀποτυχίας. Ὁ κ. Στράτος προτείνει ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ νὰ ταχθῶσιν εἰς ἀπόταξιν δύο συνταγματάρχαι (Μάνος καὶ Βότσαρης), διότι ὡς ἀπεδείχθη ἐνεκα τῆς λιποψυχίας τῶν δὲν ἐκυριεύθησαν τὰ Ἰωάννινα. Συμπεραίνει δὲ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ, ὅτι ἡ ἀποτυχία τῆς ἀλώσεως ὁλοκλήρου τῆς Ἡπείρου δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν ἀριθμητικὴν ἰσχὺν τοῦ ἐχθροῦ ἀλλ' εἰς τὴν κακὴν διοίκησιν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ. Μοιραίως, λέγει, οἱ ἀρχηγοὶ—οὗς ὀνομαστὶ ἀναφέρει—συνέτειναν εἰς τὴν ἀποτυχίαν.

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ἀφίχθησαν εἰς Λαμίαν, ὥραν 4 1/2 τὸ ἀπόγευμα ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοπέδου ὁ Ἰσμάηλ Μπέης, ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐτέμ καὶ ὁ Ἀγγλὸς Μιχάμ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς Βρετταν. Πρεσβείας ἐν Πετροπόλει, ἵνα συνεννοηθῶσι μετὰ τῶν Ἑλλήνων Ἐπιτρόπων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς παλινოსτήσεως. Ἀμαζαὶ ἐστάλησαν εἰς τὴν οὐδετέραν ζώνην πρὸς παραλαβὴν τῶν, ἐστάλη δὲ καὶ εἰς οὐλαμὸς ἱππέων εἰς τιμητικὴν συνοδείαν μέχρι τοῦ καταστήματος Νομαρχίας, ὅπου κατέλυσαν γενομένοι δεκτοὶ ὑπὸ τῶν κ. κ. Ἐσλεν καὶ Δουρούτη. Αἱ ἐργασίαι πρὸς ὀριστικὴν συνεννόησιν ἤρχισαν καὶ ἐλπίζεται ἀπὸ μεθαύριον νὰ ἀρχίσῃ τακτικὴ ἡ ἀθρόα παλινόστησις. Ἡ τυλεταία συνάντησις τῶν Ἑλλήνων Ἐπιτρόπων μετὰ τοῦ Ἐτέμ ἐγένεε κάτωθι τοῦ χωρίου Δαουκλῆ, ὅπου εὐρίσκεται τὸ στραταρχεῖον. Οἱ ἡμέτεροι ἐγένοντο δεκτοὶ φιλοφρονέστατα. Εἰς τὰς προτάσεις τῶν περὶ τῆς παλινოსτήσεως, ὁ Ἐτέμ ἀπήντησεν ὅτι στερεῖται διαταγῶν τῆς Πύλης. Οἱ ἡμέτεροι τότε παρέστησαν καταλλήλως τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπισπεύσεως τῆς παλινოსτήσεως. Τῶν κτηνοτρόφων Θεσσαλῶν· τὰ κτήνη ἐκινδύνευον ἐλλείπει χόρτου εἰς τὴν Φθιώτιδα, ὁ δὲ Ἐτέμ συγκατετίθη πρὸς τοῦτο ἐπεικῶς καίτοι ἀνευ διαταγῶν τῆς Πύλης. Συνεφωνήθη δὲ ἵνα οἱ παλινοστοῦντες ποιμένες ἐφοδιάζωνται δι' ἀδειῶν παλινოსτήσεως ὑπογραφομένων ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Ἐπιτρόπων ἐλληνιστὶ καὶ τουρκιστὶ, δι' ὧν θὰ παρακαλῶνται αἱ Ἑλληνικαὶ καὶ Ὀθωμανικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ νὰ παρέχωσι πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τοὺς παλινοστοῦντας. Οἱ Ἕλληνες Ἐπίτροποι μετὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην ἐπανῆλθον εἰς Λαμίαν, ἐκδόντες ἀμέσως ἀδείας παλινოსτήσεως. Τὴν πρώτην ἡμέραν προχθὲς ἐπέρασαν δεκακισχίλια πρόβατα ἀνήκοντα εἰς τὸν κ. Μαυροκορδάτον μετὰ ποιμενικῶν οἰκογενειῶν, ἀλλὰ προχθὲς τούρκοι τῶν προφυλακῶν ἡμποῦσαν ἄλλους ποιμένας ἀναγκάσθοντας οὕτω νὰ ἐπιστρέψωσιν. Φαίνεται ὅτι ἀναχωρήσαντος τοῦ συνταγματάρχου λαβόντος σχετικὴν διαταγὴν, ὁ ἀντικαταστήσας αὐτὸν ταγματάρχης ἡγνῶει τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν.

ΚΑΤ' ἀσφαλεὶς πληροφορίας, εἰς τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ ἡ Κυβέρνησις ἐξέκρινε καὶ τὸ ὁποῖον θ' ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων Δυνάμεων συζητήσεως περὶ τῆς δικαιοδοσίας τῆς διεθνούς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, συμπεριλαμβάνεται διάταξις, καθ' ἣν παραχωρεῖται εἰς αὐτὴν ἡ διαχείρησις ὠρισμένων τελωνείων τοῦ Κράτους. Τὸ ἄρθρον ὅμως τοῦτο ἐνδέχεται ν' ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου, διότι δὲν κρίνεται συμφέρουσα

διά πολλούς λόγους ή παρὰχώρησις αὐτῆς, ἥτις καθίσταται αἰσθητοτέρα τὴν ἀνάμειξιν τῶν ξένων εἰς τὴν ἰσωτερίαν διοίκησιν τοῦ Κράτους καὶ ἡ ὁποία θὰ προκαλέσῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἀναποφύκτους περιπλοκάς καὶ διενέξεις μεταξύ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐλέγγου.

— Ἐπιστομὸς ἀνέκεινται εἰς τὴν Κυβερνήσιν γῆς ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα γαλλικῆς Προεδρίας, ὅτι ἀφίκετο ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας εἰς τὴν διεθνή οικονομικὴν ἐπιτροπὴν κ. Δὲ Λεταν. Ἡ δὲ ὑπολείπεται μόνον ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ρωσίας, ἢ ἀποῦσα τοῦ δὲν θ' ἀνοδὼν τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ Κυβέρνησις προέβη ἥδη εἰς πᾶσαν τὴν ἀπαιτούμενην ἐργασίαν, ὅπως παρουσιάσῃ κατὰ τὰς πλῆθους συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ὅλα τὰ στοιχεῖα, ἐφ' ὧν θὰ στηρίχθουν αἱ μελέται καὶ ἀποφασεῖς τῶν.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Πῶς εἶτε δυνατόν νὰ ἀνακύψῃ ἐκ τῶν συμφορῶν τοῦ ἔθνους. — Αἱ ἀποτυχίαι μολῆματα. — Ὡς εἰς τὴν ἐπαύριον καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι. — Οἱ λόγοι τοῦ Δημοσθένους.

(Ὁ ἐν τῷ ἔθνει Πανεπιστημιῷ σοφὸς καθηγητὴς τῆς θεολογίας κ. Ζήκος Ρώσης, ἡμεῖς ὡς ἀρχαῖοι μὲν προέβη τοῦ μαθήματος, ὡς ὡστόσο δὲ μακρὸν καὶ περὶ τῆς σημασίας τοῦ ἔθνους καταστασεως. Τὸν ἐπιλογὸν τοῦ ἐναρκτήσιου αὐτοῦ λόγου, ὡς ἀπαυγασμένης τῆς ἀληθείας, παραθέτομεν ἐνταῦθα ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς):

«... Διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ μόνον ἡ πεποιθῆναι εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν θεολογικῶν ἀρχῶν καὶ δογματικῶν τῆς Ἑκκλησίας ἡμῶν θέλει ἐκταχθῇ, ἀλλὰ καὶ θέλει περιστάσῃ καὶ ἀποδοθῇ, ὅσον ἐνεστί, τὸ βορβορώδες τῆς ὑλοφροσύνης ρεῖμα, ὅπου, ἀποπνίγον πᾶν σπέρμα ὁρμηκευτικότητος, ἡθικότητος καὶ ἀγῆρας φιλοπατρίας, ἀπείλει νὰ συμπερασθῇ ἄτομα καὶ ἔθνος εἰς τὸ βάρβαρον τῆς ἀπωλείας.

Εἰς τὰς μεγίστας συμφοράς, ὡς ὑπέστη τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐν τῷ πρόσφατῳ πολέμῳ, οὐκ ὀλίγον συντέλεσε πρὸς τοὺς ἄλλους αἰτίους καὶ ἡ ὀλιγοπία περὶ τὴν ὁρμηκευτικὴν ἀγωγὴν τῆς καὶ ἐκπαίδευσιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Ἀλλ' αἱ συμφοραὶ αὗται, ὅσον μεγάλα καὶ ἂν θεωρηθῶσι, δὲν πρέπει ν' ἀποθαρρύνωσιν ἡμᾶς περὶ τοῦ μέλλοντος. Τὰ παθήματα δύναται ν' ἀποδοῖσι μαθήματα σωτήρια εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν, ἐὰν σωφρονώμεν. Καὶ εἰς ἡμᾶς τὸν νεώτερον Ἑλληνα ἐπικαίρος δύναται νὰ ρηθῶσιν οἱ σοφοὶ τοῦ Δημοσθένους λόγος πρὸς τοὺς ἀρχαίους Ἀθηναίους μετὰ τὰς πράξεις ἀποτυχίας αὐτῶν ἐν τῷ κατὰ τοῦ Φιλίππου πολέμῳ: «ὅσον ἀθνητέων, ὁ ἄνθρωπος Ἀθηναῖος, τοὺς παροῦσι πράγμασιν, οὐδ' αἶ πάντων φάσις ἔχειν δοκεῖ» ὁ γὰρ ἐστὶ χειρότερον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρελθόντος χρόνου, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτερον ὑπάρχει. Τὸ οὐδὲν τοῦτο; Ὁ οὐδὲν, ὁ ἄνθρωπος Ἀθηναῖος, τῶν δεινῶν ποιούντων ἡμῶν, κακῶς τὰ πράγματα ἔχει· ἐπεὶ τοι, εἰ πάνθ' ὅσα προσέχεις πράττοντας, οὕτως ἔχεις, οὐδ' ἂν ἐλπίς ἦν αὐτὰ βελτίω γενέσθαι (κατὰ Φιλίππου Α', 2). Ἀποῦ λοιπὸν σήμερον ἡ κατάσταση τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους εἶνε οἰκτρὰ, διότι ἐν τῷ παρελθόντι δὲν ἐπράξαμεν τὰ δεόντα διὰ συντόνου ἐργασίας πρὸς ὁρμηκευτικὴν μόρφωσιν τοῦ ἔθνους, πρὸς ἀπρόσδοκον καὶ κανονικὴν λειτουργίαν τῆς Ἑκκλησίας, πρὸς τελειότεραν διοργανώσιν τῆς ἐκπαίδευστος, τῆς δικαιοσύνης, τοῦ στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ, τῆς διοικήσεως καὶ τῶν λοιπῶν κλάδων τῆς Πολιτείας, ἐὰν πάντα ταῦτα πράξαμεν καὶ ἔχωμεν ἀλλήθι ἐυσέβειαν πρὸς τὸν Θεόν, ζώσαν πίστιν, αὐταπαρνήσιν ὁρμηκευτικὴν τῆς καὶ πατριωτικῆς, σωφροσύνης, ἀνδρείας καὶ τὰς λοιπὰς χριστιανικὰς, στρατιωτικὰς καὶ πολιτικὰς ἀρετάς, ὑπάρχει βελτιστάτη ἐλπίς ν' ἀνακύψῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐκ τῶν ἐνσκηψασάντων αὐτὸ συμφορῶν, ἵνα, ἀναγεννώμενον διὰ τοῦ ἐν τῇ ὁδοῦ αὐτοῦ Ἑκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν καὶ ζωοποιουμένων δι' αὐτοῦ, δυνήθῃ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν, εἰς δὲ προωρισταὶ ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ἐπ' ἀγαθὸν ἐαυτοῦ τε καὶ ἀπάσης τῆς ἀνθρωπότητος.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ Πρεβίξης συνέλαβον πᾶντας τοὺς ἐξ Ἑλλάδος μεταβαίνοντας πρόσφυγας ἡμεῖς ὡς καὶ τοὺς ἐφυλάκισαν. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας τοὺς μὲν χωρικοὺς ἀπέλυσαν ἐπὶ ἐγγυήσει καὶ τοὺς ἐξαναγκάσαν εἰς καταναγκαστικά ἐργα, πρὸς ἐπισκευὴν ὁδῶν μεταφορᾶν ἔχον καὶ ἄλλων ὁδῶν, πρὸς κατασκευὴν παρατηρημάτων διὰ διαγείμασιν τοῦ στρατοῦ, τοὺς δὲ κατοίκους Πρεβίξης κατακρατοῦσι ἀλυσιδετοὺς εἰς τὰς φυλάκας. Φαντασθῆτε τοὺς δυστυχεῖς χωρικοὺς ἐν ᾧ ἔχουσιν ἀνάγκην περιθαλψέως, ὅτι ὁ πόλεμος ἐγένετο αἰτία τῆς καταστροφῆς τῶν, οἱ ἀπηνεῖς τοῦκοι τοὺς ἐξαναγκάζουσι εἰς τοιοῦτον εἶδος ἐργασίας. Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς τί πράττει εἰς τοιαύτην περίστασιν; Ἐν ᾧ δὲ ἐπιστολῶν τῶν τοῦ ἐβδελύσαν ὅτι οὐδένα κίνδυνον διατρέχουσιν καὶ ὅτι ἡ σεβαστὴ αὐτοκρατορικὴ κυβερνήσις δὲ τοὺς παρὲξ πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν, ἥδη ἀρρήσας οὐτοὺς εἰς τὸ ἔλεος τῶν τούρκων μοναχῶν εἰς Ἁγίους Ἀποστόλους καὶ ἐκπαίειν ὡς ἀληθῆς ποιμὴν τὰ ποίμνια τῶν δυστήνων χωρικῶν, ἄντα διασωθέντα ἐκ τοῦ πολέμου ἐκτετακτοῦ ὡς μοναστηριακά. Ὡς νὰ μὴ ἴκοντο αἱ τουρκικαὶ βιοτιχταί, οἱ ἀρχαῖοι, ἱεροσολίται καὶ παντοειδῆς καταστροφῆς, ἰδοὺ ἐμφανίζεται καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Γαβριὴλ ὁ Ἀέριος τὴν πατρίδα, νὰ ἐξαλείψῃ πᾶν ὃ, τὴν ἐρείσῃ ὁ πόλεμος καὶ διαπραγματεύεται νὰ πώλῃσιν ὡς κισλὸν τὸ χωριὸν Κεμαρίαν, τὸ ὅπου ὑπέστη τὴν γυναικὴ ἀποφύσιν καὶ τοῦ ὁποίου οἱ ταλαιπώροι κάτοικοι διαμένουσιν εἰς Λευκάδα γυμνοί, ἀνυπόδητοι, καὶ πεινῶντες.

— Γενόμενον ἐν Πρεβίξῃ τῶν δημοκρατικῶν ἐκλογῶν, ἐξελήνθη παμψηφεί ὁ δραστηριὸς καὶ ἐντιμότερος πολίτης κ. Κωνσταντῖνος Τόλιας διακρινόμενος ἐπ' ἄρκον τιμωρίᾳ καὶ εὐφρίᾳ. Παρ' ἐλπίδα ὡς ὁ πρῶτον Βαλὴς τῶν Ἰωαννίνων Χιζὴ πᾶσας ἐνέκρινε τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Γεωργίου Γκινακά μετονομασθέντος κατὰ πᾶν. Φίνεται ὅτι ὁ ἐντιμὸς κ. Τόλιας δὲν ἐδέχθη τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐν τοιαύτῃ μάλιστα περιστάσει, ἄλλως τὸ καὶ αἱ πολυπληθεῖς ἐργασίαι τοῦ δὲν τῷ ἐπιτρέπονται. Εἶχε σκοπὸν φαίνεται νὰ ἐκθέσῃ κάλπην καὶ ὁ κ. Γεργιάννης ὁ ἱατρός, ἀλλὰ γνωρίζων τὰς διαθέσεις τῆς πόλεως ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκρίνε καλὸν νὰ μὴ ἀποδοθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα γνωρίων ἐκ τῶν προτέρων εἰς ἐνεκα τῆς διαγίγνης τοῦ οὐδεμιᾶν ὕψους νὰ ἐλμύβανεν.

— Γνωρίζω ὑμῖν ὅτι ἀπὸ σήμερον ἀρχεῖται ἡ κατ' ἔτος τελευτή ἐν Κωνίτῃ ἑμπορικῇ πανηγυρῶν—συνέρρευσεν ἱκανὸν πλῆθος καὶ ἐμπορεύματα μετεκομίσθησαν παρὰ χωρικῶν ἀρκούντων δὲν δύναται ὡς ἐνδεῶς ἐκ τῶν προτέρων νὰ σοὶ ἐκθίσω τὰ τῆς ἐπιτυχίας τῆς πανηγύρεως ὡς εἰκάζεται ἐκ τῶν ὁικονομικῶν δυσμερειῶν καὶ τῆς ἀρχημενίας ἰδίᾳ ὡς ἐκ τῶν ἀνομιῶν περιστάσεων ἡ πανηγυρὶς ἐφέτος ἐστὶ ὑποδεστέρα τῶν προηγουμένων ἐτῶν· παρατηρεῖται ἀκριβῆς εἰς τὰ ἐγγράμια ὑράματα, ἐπιστὸς τοῦ βούτου, ὁ τυρὸς λίαν ἀκριβὰς. Ἐπιφυλάσσομαι περὶ τῆς πανηγύρεως νὰ σὰς περιγράψω ἱκανῶς κατὰ τὴν αὐτήν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13 Ὀκτωβρίου. — Βελιούται: ὅτι αἱ κυβερνήσεις τῶν Μ. Δυνάμεων ἀπεφάσαν νὰ διορίσωσιν γενικὴν διοίκησιν τῆς Κρήτης τῶν Δυνάμεων ὑπουργῶν συνταγματάρχου Σαϊφφερ.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 13 Ὀκτωβρίου. — Οἱ Ἑλλῆνες καὶ Ὀθωμανοὶ πληθεύουσιν ἀπεφάσαν ἀπὸ κοινῆς νὰ ἐκτελέσθωσι τὴν διετήρησιν τῶν πρεσβεσιῶν τῶν Μ. Δυνάμεων, ὅσον ἀρᾶν τὴν ἐπὶ τὸν προξενικὸν ἀτελεῖαν προκρίπτουσιν διοργανώσιν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13 Ὀκτωβρίου. — Ἐξ Ἑρακλείου ἀγγέλλεται, ὅτι οἱ κάτοικοι μεγάλως ἐξελπίσαντες ἐκ τῆς ἀπροσδόκητος εἰς Μετὶν ἀναχωρήσεως τῶν Σκώτων ἐκδύων καὶ ἐκκληρῶν τοῦ ἀγγλικοῦ πωροβλικῶν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 13 Ὀκτωβρίου. — Ὁ ἡγεμὼν Νιχίας τοῦ Μαυροβουνίου δὲ ἐπισκεφθῇ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ρωσίας ἐν Δαρματάρ.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 13 Ὀκτωβρίου. — Οἱ ἐπαναστάται Ἀρμένιοι ἤρξαν ἐν νέου συνομοσυνέταις. Ἡ τουρκικὴ ἀστυνομία εἰσπορεύθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν τῶν Παρισίων, τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Γενεύης, εἰς ἀνεχώρησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Τουρκίαν ἐν

γένει πολυάριθμοι Ἀρμένιοι συνομοσυνέταις. Ἡ τουρκικὴ ἀστυνομία ἐνισχύθη σεουδίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14 Ὀκτωβρίου. — Τηλεγραφεύουσιν ἐκ Χανίων, ὅτι ἰταλὶκὸν πλοῖον πλοῖον κατέχευε ἡ γλῶσσα, τὰ ὅποια πλοῖα τῆς ἐναρξίας Κονσταντινίου Πειραιὸς προσέρχονται, προσεπάθῃ ν' ἀποβιβάσῃ τὴν τηλεγράφου πρὸς ἐπὶ πιστεύεται ὅτι ἡ βουλὴ εἶνε ἐν γνώσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης πρὸς ἀπὸβίβαν ἐπὶ πλοῖον, προσερχομένων διὰ τοὺς ἐπαναστάτας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14 Ὀκτωβρίου. — Ἐπιστάλονται ἐκ Χανίων, ὅτι οἱ πρὸς τὸν τῶν Δυνάμεων ἀπὸβίβαν εἰς τὰς οἰκίας ὑπερνήσεις ἐκτελεῖς ἐκθέσεις, ἀπὸ δεικνύουσας ὅτι ἡ κατάσταση ἐν Κρήτῃ ἐπιδεικνύεται.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 14 Ὀκτωβρίου. — Ἡ Πυλὴν διαμαρτυρῆται εἰς τὰς Μ. Δυνάμεις διὰ τὸν διορισμὸν τῶν συνταγματάρχου Σαϊφφερ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Γ. Διοικητοῦ τῆς Κρήτης.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14 Ὀκτωβρίου. — Ἡ Πυλὴν ἐπιστάνει παρὰ ταῖς ἑνωμέναις Πολιτείας, ὅπως ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνακληθῇ τῶν διαμαρτυρουμένων ἱεροσολίται, οἵτινες διανέμουν βοήθημα εἰς Χαλκίδα καὶ εἰς τὰς Ἀρμενικὰς πόλεις, τὰς παθούσας ἐκ τῶν τελευταίων σφαγῶν.

ΒΙΕΝΝΗ, 15 Ὀκτωβρίου. — Προκειμένης τῆς ὁριστικῆς διακανονιστικῆς τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ἡ Πυλὴν ὑπέβαλε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐν Κωνσταντινὸν σχέδιον πρὸς λαμβάνον.

1) Τὴν ἀπονομήν τῆς Κρήτης ὑπὸ τὴν ἐπιμεριάζον τὸν Σουλτάνου.

2) Ὑπομνησὶν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου τοῦ γενικοῦ κυβερνήτου τῆς Κρήτης, ὅτι δὲν νὰ εἶνε χριστιανικὰ, ἀλλ' ὁθωμανοὶ ὑπὸντες.

3) Τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν μουσουλμάνων τῆς Κρήτης, διὰ τῆς ἐγγυήσεως τῶν Δυνάμεων.

4) Τὴν διετήρησιν τουρκικῆς φρουρᾶς καὶ τουρκικῶν πλοίων εἰς τὴν Σμῆνην τῆς νήσου.

5) Τὴν διετήρησιν τουρκικῆς σημαίας ἐπὶ τοῦ ἀκτοπλοῦντος ἐμπορικῶν πλοίων.

6) Φόροι ἐπὶ τοῖς καταβαλλόμενοι τῇ Τουρκίᾳ.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 15 Ὀκτωβρίου. — Αὐτοκρατορικὴ ἱσαδὴς διατάσσας τὴν συγκέντρωσιν 25,000 εἰς Ἀλεξανδρίαν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15 Ὀκτωβρίου. Φήμεν κυκλοφορεῖ ἐπὶ τῆς ἐπιστάσεως ὅτι προετοιμάζεται μεγάλη σφαγὴ Ἀρμενίων εἰς τοὺς νομούς Σιβαστίας καὶ Βιτιλῆ.

ΛΟΥΕΒΟΥΡΓΟΝ, 15 Ὀκτωβρίου. Ὁ Σύνταγματάρχης κ. Σέφερ, ὑποφύλας τῶν Μεγάλων Δυνάμεων διὰ τὴν διοίκησιν τῆς νήσου Κρήτης, ἀνεχώρησεν εἰς Παρίσιον, ὅπως συσχεφθῇ ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ μετὰ τοῦ κ. Ἀνωτῶ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ ἐν Κωνσταντινὸν ἀνταποκριτὴς τῆς «Σημαίας» τηλεγραφεῖ, ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις πρὸς συνομολόγησιν τῆς ὁριστικῆς εἰρήνης προηγουμένως μακρὰ καὶ ἀνικαία. Ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς ὁριστικῆς εἰρήνης γένειν πρὸς τὴν παρελθούσας τοῦ ἔτους. Ἐὰν ἡ Ἑλλάς, πλὴν τῆς συνομολογήσεως τοῦ δανείου τῆς ἀποβίβαν, μὴ συνενοήσῃ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως δεχομένης, τότε τὸ νομοσχέδιον θὰ καταρτίσθῃ ταχέως καὶ θὰ καταστῇ ἴσως δυνάτῃ ἡ σύγκλησις τῆς Βουλῆς ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνός. Εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς ὁμοῦς κύκλους ἐκτετακτοῦ, ὅτι ἡ σύγκλησις τῆς Βουλῆς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ πρὸς τὴν 20 Νοεμβρίου, διότι ὑπάρχουσιν ἐκκεντρίκη ζητήματα πολὺ ἐπείγοντα, ὅπου τῆς διευθετήσεως τῶν ὁποίων δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ παραστῇ ἡ Κυβέρνησις ἐνῶπιον τῆς Βουλῆς.

— Ἡ «Νέα Ἡμερησία» τῆς Βιέννης ἀναγγέλλει, ὅτι ὁ Σουλτάνος προτείνει ὡς διοικητὴ τῆς Κρήτης τὸν Καμπρόβιερ πασᾶν, διοργανωτὴν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Ὁ Καμπρόβιερ ἐδήλωσεν, ὅτι μόνον στρατιωτικὸς διοικητὴς δύναται νὰ εἰρηνεύσῃ τὴν Κρήτην. Αἱ Δυνάμεις συναινέουσιν εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐκ Λουξέμβουργου συνταγματάρχου Σαϊφφερ, ὡς ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου καὶ προσωρινῶν διοικητοῦ τῆς νήσου. Ἡ Αὐστρία, θεωροῦσα περὶ τὴν Κρήτην ἀποστολὴν τῆς (1), ἀνακαλεῖ ἐκείνην τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον αὐτῆς.

— Μεταξὺ τῶν Δυνάμεων συζητεῖται ἡμὴν τὸ ὁικονομικὸν ζήτημα τῆς Κρήτης. Ὑπὸ τὴν ὁληθὴ τύπον θὰ ἐπιδοχῶσιν ἡ ἐξέτασις τοῦ δανείου, ἂν τοῦ ὁποίου δὲν θὰ εἶνε δυνατόν νὰ λειτουργήσῃ τὸ νέον αὐτόνομον πολιτικὸν. Ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις ὑπέβαλε τελευταίως νέαν διακινῶσιν πρὸς τὰς Δυνάμεις, ἀρῶσαν τὴν μελετωμένην ἀπομακρύνειν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τῆς νήσου.

— Ἐπιβεβαιούται ἡ εἰδήσις, ὅτι ἡ Τούρκου ἐπιτετὴν ἐν Ἑλβίῳ ἀπέλασιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς νοτιοτουρκικῆς «Μεσοβέρε» Ἀχμέτ Ριζᾶ.

— Ὁ λονδινὸς «Χρόνος» ἀναγγέλλει, ὅτι

αἰματηρὰ ἐπαναστάσεις ἐξερράγη ἐν Σιδᾶς καὶ Γαλίῃ τῆς Ἀρμενίας. Στρατὸς ἀπεστάλη ὅπως ἀναφέρῃ τὴν τάξιν.

— Ὁ «Ἡμερησίος Τηλέγραφος» μανθάνει ἐκ Πετροπόλεως, ὅτι κατὰ τὴν ἐν Δαρματάρ συνέντευξιν τοῦ Τάραου καὶ τοῦ Γουλιέλμου συνέζη-ῆθη κοινὴ ἐνέργεια πρὸς λύσιν τοῦ ἀγύπτιακοῦ ζητήματος.

— Ὁ πρωτοπουργὸς τῆς Βουλγαρίας Στόλφω μετέβη εἰς Βάρναν, ὅπου ἔχει μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ Φερδινάνδου, κατόπιν δ' ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐκχωρήσει.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐκ τριῶν ἡδὴ πρῶτων, κατ' αὐθεντικὰς πληροφορίες, ἐκ Βερολίνου, Πετρίων καὶ Λονδίνου ἐγένοντο τῇ Κυβερνήσει προτάσεις, ἀγνωστον ὑπὸ ποίους ὄρους πρὸς παρρησίαν τοῦ ἀναγκασθέντος δανείου διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὰς προτάσεις ταύτας δὲν περιλαμβάνονται καὶ αἱ τοῦ κ. Βιέννης. Ἀλλ' ἐκείναι, ἐντενερὸν φαίνεται προτείναντες τὰς συμπεριφερέας προτάσεις εἶνε, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίες, οἱ Γερμανοὶ γραμμάται καὶ εἰς αὐτοὺς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ κλινῇ ἡ πλᾶστις, ἐὰν παραδεχθῶσι τὰς προτάσεις τοῦ κ. Σπρίττ, παρέχοντος πλὴν τῶν τόκων τὸ συνολοκληρονομήν δανείου καὶ ποσὸν μὴ ὑπερβαίνον - 8.000,000 φρ. χρυσὸν διὰ τοὺς τόκους τῶν παλαιῶν δανείων.

— Ἐκ Κων/πόλεως ἡγγέληται προχθὲς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἀνεχώρησαν ἐκείθεν κατευθυνόμενοι εἰς Ἀλμάν δ' Ἀγγλοὶ καὶ Ἰταλοὶ ἀντιπρόσωποι. Ἐπίσης ἐγινώσθη ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις διορίσεν ἀντιπρόσωπον αὐτῆς ἐν τῇ ἐπιτροπῇ τῆς παλιννοστήσεως τὸν β' γραμματέα τῆς ἐν Κων/πόλει πρεσβείας κύριου Μέλινγ.

— Πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀνγγέλλεται προχθὲς ἐπιστομὴς ὅτι διαταγῇ τοῦ Σουλτάνου ἀπεκατέστη ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας δι' Αἰκατενῆς, ὅπως ἐγινέτω καὶ πρότερον. Δίαν ταχέως δὲ θὰ ἀποκαταστῇ καὶ ἡ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία.

Ἡ κυβερνήσις δὲν ἔχει ἀποφασίσαι εἰς τὴν ἡμέραν τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς εἰς νέαν Σύνοδον, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐξαρτάται ἐκ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ νομοσχεδίου, περὶ λειτουργίας τοῦ Διεθνικοῦ ἐλέγγου. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐλέγγου, ὡς εἰκάζεται, θὰ ἀρχίσουν ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης. Ἐὰν δὲν προκύβουν εἰς τὰς συνενοήσεις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως δεχομένης, τότε τὸ νομοσχέδιον θὰ καταρτίσθῃ ταχέως καὶ θὰ καταστῇ ἴσως δυνάτῃ ἡ σύγκλησις τῆς Βουλῆς ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνός. Εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς ὁμοῦς κύκλους ἐκτετακτοῦ, ὅτι ἡ σύγκλησις τῆς Βουλῆς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ πρὸς τὴν 20 Νοεμβρίου, διότι ὑπάρχουσιν ἐκκεντρίκη ζητήματα πολὺ ἐπείγοντα, ὅπου τῆς διευθετήσεως τῶν ὁποίων δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ παραστῇ ἡ Κυβέρνησις ἐνῶπιον τῆς Βουλῆς.

— Προχθὲς διεξήχθησαν τακτικαὶ ἀνακρίσεις ἐκ τοῦ ναυτοδικείου Πειραιῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ σηματοδότη κ. Κόκορη, καταγγελλέντος κατόπιν τοῦ γνωστοῦ τηλεγραφήματος, ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἀνατολικῆς μοίρας κ. Σαχτούρη εἰς συκοφαντίαν Ὁ κ. Κόκορης, προσελθὼν εἰς τὴν ἀνάκρισιν, κατέθεσιν ὅτι δύναται ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ καταγγελλέντων προσάγων ἀξιοπιστῶν μαρτύρων.

Ὡς τοιούτους δὲ ὠνόμασε περὶ τοὺς τριῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ. Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν εἶπε προσκληθῇ καὶ ὁ πρῶτος ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Λεβίδης οὗ ἡ κατάθεσις ἐν λεπτομερεῖ μεγάλῃ γενομένη ἀφείρεται τὴν ὁρᾶν τοῦ στόλου ἐν σχέσει πρὸς τὰς καταγγελλὰς τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν σηματοδότη, ἥτο δὲ ἐπιθεωρητικὴ διὰ τὴν θέσιν τοῦ μοιράρχου κ. Σαχτούρη.

— Διεπείθη ἀκούσεως τῆς ἐνταῦθα Ρωσικῆς πρεσβείας ὁ πρίγκιψ Γκινακά, ἀρχιερεὶς ἐκ Πετροπόλεως πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

— Δι' ἐγγράφου πρὸς τὴν πρὸς τὴν πρὸς τὴν

ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δηλοῖ, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ βερνικοῦ ἐξάμηνου, τοῦ ὁποῖον ἐθεωρήθη ὡς ἀπολυτὸν διὰ τοὺς ροιτῆρας τοὺς μὴ καταβαλόντας τὰ τέλη, ἐλύθη ὑπὲρ τῶν ροιτῆρων, ἐν ᾗ περιετώσῃ ὅμως καταβάλουν τὴν τὰ τέλη. Ἐπομένως ἡ πρὸς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ροιτῆρων ὅσοι δὲν ἐπληρώσαν τὸ ἐξάμηνον νὰ πληρώσουν, ὅπως καταλογισθῇ τὸ ἔτος εἰς τὰ ἔτη τῆς ροιτῆσεως τῶν.

— Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Χατζηκυριάκος ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος θέλει προβῇ εἰς τὸν σχηματισμὸν μεγάλης ἐξεστιατικῆς ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν το

του. Καί αὐτός ὁ θεσσαλικὸς οἶνος, ὅστις πωλεῖται πρὸς πέντε λεπτά τὴν φιάλην, κατὰ σπανίαν εὐτυχῇ συγκυρίαν εὐρίσκεται αὐτόθι, οἱ δὲ κάτοικοι εἶνε δουλοπάροικοι χαύνου Ἀθηναίου εὐπατρίδου, ὅστις πολὺ ὀλίγον ἀγαπᾶται ἐπὶ τοῦ Πίνδου.

Τὴν πρώτην νύκτα τοῦ ταξειδίου μου ἐκοιμήθην ἀναγινώσκων τὸν «Ἀριστείδην» τοῦ Πλουτάρχου, ἀνήκοντα εἰς νεαρὸν διδάσκαλον, τὸ μόνον βιβλίον, τὸ ὁποῖον εὔρον ἐν Θεσσαλίᾳ, πλὴν εἴκοσι λάγων τόμων, ὑπὸ τὸν τίτλον «Monstres Parisiens», ἀποτελούντων τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Τρικκαίοις προξένου τῆς Τουρκίας. Τὴν ἐπιούσαν διέβην τὰ χιονοσκεπῆ ἀπόκρημνα ὄρη, τὰ φέροντα ἀκόμη τὸ ἀρχαῖον ὄνομα Δρυμός.

Τὴν νύκτα διήλθον ἐπὶ βορβορώδους ἐδάφους μεθ' ἐνὸς ἱερέως καὶ τῶν πολυκρίθμων ὑπαρχόντων του, ἐξ ἐμψύχων καὶ ἀψύχων, κειμένων ἀναμίζ κυκλῶ ἀνοικτῆς ἐστίας, ἐξ ἧς ὁ καπνὸς ἀνέθρωςκε τὰ νέφη πρὸς τὴν μαυρισμένην ὁροφὴν, μέχρις ὅτου ἐξήρχετο ἐκ τοῦ περαθύρου καὶ ἄλλων προσφύων ὁπῶν. Κατεκλίθην ὑπὸ τὸ σκέπασμά μου μακρὰν τοῦ ἀδρομάλλου οἴκου δεσπότου. Τὸ μεσονύκτιον εὐτος ἐξῆλθεν, ὅπως ἱερουργήσῃ εἰς τὸν ἡρειπωμένον ναῖσκον του, ὅπου αἱ βελθεῖαι γλυφαὶ εἶχον ἀκρωτηριασθῇ καὶ αἱ γαλιναιεῖ μορφαὶ τῶν βυζαντινῶν ἀγίων εἶχον ἐγκοπῇ καὶ ἐγχαρὰχθῇ ὑπὸ τουρκικῶν ἐγχειριδίων εἰς λησμονημένους παλαιούς ἀγῶνας. Τὴν ἐπομένην πρωίαν ἀρῆκα αὐτὸν ζευγύνοντα τὸ ἄροτρον του, χωρὶς τὸ καλυμμαῦχι δὲ καὶ τὴν μακρὰν κόμην, οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ αὐτὸν ἀπὸ τὰς ψυχὰς τῶν ὁποίων εἶχε τὴν ἐπιμέλειαν.

Ἐν τῇ μεταξὺ αἱ θυγατέρες του, ἀνυπόδητοι καὶ ἀνιπτοι, ἐπεριπατοῦσαν ἐντὸς τοῦ βορβορώδους ἐδάφους, ὀδηγοῦσαι τὰς αἰγας εἰς τὸ βουνὸν πρὸς βόσκησιν τῇ βοηθείᾳ λίθων καὶ βαρβάρων κρυγῶν. Ἐξόχως βάρβαροι εἶνε καὶ αὐταὶ αἱ νεανίδες, διότι ἐπὶ τοῦ Πίνδου δὲν θεωρεῖται ἄξιον τοῦ κόπου ἡ ἀποστολὴ κορασιῶν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ πᾶς πεκτήρ, τὸν ὁποῖον θὰ ἐρωτήσετε, θὰ σᾶς εἴπῃ ὅτι ἔχει δύο υἱούς καὶ τρεῖς «ἀμελέτητες», αἱ «ἀμελέτητες» δ' εἶνε αἱ θυγατέρες του. Φειδυνθεὶς ἐκ τῆς ἀντιθέσεως ταύτης τῆς ζωῆς ἱερέως πρὸς τὴν ζωὴν Ἀγγλου ἱερέως, μετὰ τὰ ἄσφαλα ἐνδύματά του, τὰ καθάρια ἀσπρόρουχά του, τοὺς πολλαπλοὺς κοιτῶνας, τὴν θελκτικὴν σύζυγον καὶ τὰ χαριτωμένα τέκνα του, τὰ πάρα, ὅπου παίζει λὼν τέννυς ἡ οἰκογένειά του, τὸ ἀνεπείδεκτον, ἀλλ' εὐπρόσωπον ὄχημά του καὶ τὴν ἡτυχον βιβλιοθήκην του, ὅπου μόλις ἄνθος κυάνου τομᾶν ἄναπνεύσῃ καὶ σκεπτόμενος ἐν ἀπορίᾳ ὁποῖαι εἶνε αἱ ζημίαι καὶ τὰ κέρδη τοιαύτης διαφορᾶς κοινωνικῆς θέσεως, ἀνερχομένην εἰς ἀπόκρημνον ἀτραπὸν καὶ διὰ γείτονος γεφύρας, ἥτις σπιθαμιαία ζευγύνει τὸν διερχόμενον ποταμόν, διηυθύνθη πρὸς τὸ ἀντίθετον βουνόν, ὅπου εἶδον ἄνθρωπον σπεύδοντα πρὸς τὴν ἀτραπὸν, εἰμεθα δ' ὅτι, ὡς ὁ ἄγγελος τῶν ἀρχαίων ὀρχαμάτων, ἔφερε μεθ' ἐαυτοῦ τῆς μοίρας τὰ θέσφατα. Τὸ ἄγγελμά του ἦτο βραχύλογον δι' Ἑλληνικα.

— Ἡμῖν εἰς τὴν Ἀρταν τὴν Κυριακὴν, εἴπεν. Ὁ πόλεμος ἤρχισε τὸ ἀπόγευμα. Οἱ τοῦρκοι προσεπάθησαν νὰ διαβῶσι τὸν ποταμόν, θέτοντες ἐμπροσθεν τὰς χριστιανὰς γυναῖκας, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι οὕτως οἱ Ἕλληνες δὲν θὰ ἐπυροβόλουν ἐναντίον των. Ὅλοι ἐφρονεύθησαν. Αἱ κρυφαὶ τῶν ἡσαν τρομακτικαί. Ἡ πόλις κείται εἰς ἐρείπις. Ἡ εἰς αὐτὴν εἰσόδος σημαίνει θάνατον.

Εἰς καθάραν ἀγγλικὴν εἶπα πρὸς τὸ ἄγγelon, ὅτι ἐψεύδετο, διότι ἐγνώριζα πόσον ἰσχυρὸν εἶνε τὸ ἐν Ἀρτῇ ἑλληνικὸν πυροβολικόν. Ἀλλὰ περὶ τοῦ κυρίου σημείου δὲν ἠδυνάμην ν' ἀμφιβέλλω. Ὁ πόλεμος εἶχεν ἀρχίσει ἄνευ ἐμοῦ καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ ταξειδίου μου μέχρι τῆς Ἡπείρου παρχαμένει εἰς τὸν νοῦν μου ὡς νυκτερινὸς ἐφιάλτης, πλήρης ὁρέων ἀποκρήμνων καὶ κορυφῶν νεροσκεπῶν, βαθειῶν δειράδων, καταμαύρων ἀπὸ τὰς ἐν αὐταῖς φουμένους πρίνους, ποταμῶν πλημμυρισμένων, ἀβυθῶν περκαμάτων, ἀδιεξήτων, ἄλλως ἢ δι' ἐπιπλέοντων κορμῶν δένδρων, ἐξην-

τλημένων ἡμιόνων καὶ ἀνυποτάκτων ἀγωγιάτων, ἡμιαποθαμμένων ἀπὸ κούρασιν καὶ περδομένων ἀπὸ τὸν προγονικὸν φόβον τῆς προσεγγίσεως τοῦ Τούρκου, καὶ ὑπὲρ πάντα ταῦτα βροχῶν διαπεραστικῶν, πείνης καὶ λύσσης θυμοδόρου.

Τὸ ἀπόγευμα, εἰς τὴν στροφὴν τῆς κορυφῆς ἐνὸς βράθρου, ἤκουσα μακρὰν τὸν κρότον δύο τηλεβόλων — τῶν δύο μεγάλων τηλεβόλων τῆς Ἀρτης. Τὴν νύκτα διήλθον κάθυγον χωρίον, δικαίως ὀνομαζόμενον Θλιβοχώρι, καὶ τὴν πρωίαν τῆς ἐπομένης συνήντησα μακρὰν συνοδείαν φυγάδων φευγόντων πρὸς τὰ ὄρη μετὰ τῶν ἐφελωμάτων καὶ τῶν προβάτων καὶ τῶν τέκνων των καὶ πικρὸς ὅ,τι ἠδύνατο νὰ συναποφέρωσι μακρὰν τοῦ Τούρκου. Ὅλιγον μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ἀπὸ τῶν ἄκρων ὑψώματος ἐνώπιόν μου ἀπεκαλύφθη αἰρινιδίως εὐρὺ διάστημα, ἀμυδρὸς διακρινόμενον ὑπὸ νέφη πυκνοῦ κονιορτοῦ, πορφυρούμενον δ' ἀπὸ τὸν ἥλιον ὡς μαγικὴ τις χώρα. Παράδοξον βουνὰ ὑψοῦντο καὶ ἀλλόκοτοι πεδιάδες ἐξετείνοντο καὶ τὸ στόμιον ποταμοῦ ἐμέριξε ταῦτα καὶ μακρὰν ἐμάρμαξε τὸ κυανὸν τοῦ κόλπου, τὸν ὁποῖον ἠτένισεν ἡ Κλεοπάτρα, τοῦ Ἀμβρακικοῦ. Καὶ μακρότερον, ἀπωτέρω πολὺ, συγχέομενος πρὸς τὸν οὐρανὸν αὐτόν, ὡς ἀργυρεῖς ταινίαι, ἐλαμποκόπει τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος, δὲ γέρον Ἀδρία. Εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν καὶ ὀλίγων ὥρῶν διήλθον τὸν Πίνδον ἐρχόμενος ἐκ Θεσσαλίας, ὑπὸ τοὺς πόδας μου δέ, εἰς τὸ βάθος ὠραίας κοιλάδος, διέκρινε μεγάλην ὁδὸν διαθείουσαν αὐτὴν καὶ εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς, σχεδὸν περιζωννυμένης ὑπὸ τῆς λεπτῆς καμπύλης ποταμοῦ, ἠγείρετο πόλις, μετὰ τὰ παλαιὰ τεῖχη ἐνετικῶ φρουρίου πλησιέστατα τοῦ ρεύματος, ὑψηλὰ δ' ἐπὶ τοῦ λόφου διεκρίνετο μέγα τετράγωνον φρούριον καὶ μακρύτερα οἱ συμπεφυκότες θόλοι ἀρχαίας βυζαντινῆς ἐκκλησίας, ἀκόμη δ' ἀπώτερον ἡ τεθλασμένη γραμμὴ ἀρχαίας γεφύρας.

Σκηπὴ νίκης εἶχεν ἤδη ἀνελιχθῇ ἐπὶ τοῦ θεάτρου τούτου. Προτοῦ νυκτώσει, εὐρισκόμεν μετὰ τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες ἐπλήρουν τὰ χωρία ἢ ἡτοιμάζοντο νὰ διέλθωσι τὴν τελευταίαν των νύκτα ἐντὸς τῶν χαρκαμάτων ὑπὸ τὰ δένδρα τοῦ ἐλαϊῶνος. Πάντας ὅσους συνήντησα, ἀνεπεμπὸν τὴν φαιδρὰν κραυγὴν :

— Οἱ Τούρκοι ἐφυγαν !

Ἀπὸ τοῦ ἡμικυκλίου τῶν φρουρίων, τῶν ἐπὶ τῶν ἀντικρὺ λόφων, τῶν δεσποζόντων τῆς πόλεως, τὰ κανόνια αὐτῶν ἐσιώπων. Τὰ κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ χαρκαμάτα των ἦσαν καὶ αὐτὰ ἄφωνα. Τὰ πάντα ἦσαν ἡσυχά. Εἶχον φύγει, εἶχαμεν δὲ χάσει ἓνα μόνον ἄνδρα. Θλιβερόν εἶνε σχεδὸν τώρα νὰ ἐνθυμηταί τις τὴν χαρὰν καὶ τὴν συγκίνησιν τῆς νυκτὸς ἐκείνης. Ὑποθέτω, ὅτι πολλοὶ ὀλίγοι ἐκ τῶν εὐρισκόμενων ἐκεῖ εἶνε δυνατόν πλέον νὰ εἰμεθα τόσον εὐτυχεῖς. Ἦτο νῦξ Τετάρτης, ἡ τετάρτη ἀπὸ τοῦ πολέμου ἡμέρας.

Διχτί οἱ Τούρκοι ἐφυγαν, γνωρίζουν ἴσως οἱ στρατηγοί, ἀλλ' οἱ ἀμύητοι οὐδέποτε ἠδυνήθησαν νὰ τὸ ἐνοήσωσι. Τοῦ πυροβολικοῦ τῶν ἐδέσποσαν βεβαίως τὰ ἑλληνικὰ τηλεβόλα, ἐβλάθησαν δὲ κάπως καὶ τὰ φρούρια αὐτῶν· ἀλλὰ ταῦτα καὶ μόνον δὲν ἐξηγοῦσι τὴν ὑποχώρησιν των, ὅπως ἐγείνεν.

Τὴν ἐπομένην διέβην τὴν γεφύραν, εἰσελθόντες ἐπὶ τουρκικοῦ ἐδάφους καὶ ἀνεμποδίστως ἐδοκίμαμεν διὰ τῆς ἐλευθέρας ὁδοῦ πρὸς τὴν Σαλαῶν καὶ τὴν Φιλίππιδαν. Ἡ διὰ τῆς μεταξὺ αὐτῶν εὐρείας ἐλώδους πεδιάδος. Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς οὐδεμίαν ἀντίστασιν ἀπήντησεν. Οὕτε εἰς Τούρκος ἐφάνετο, ἐκτὸς ὀλίγων ἀναύδων αἰχμαλῶτων καὶ ἀγρωπῶν τινῶν πλυσμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχον ἐγκαταλείψῃ εἰς τὴν τύχην των ἐν τινι νοσοκομείῳ. Εἰς τὰς οἰκίας τῶν Παύρων ἀξιωματικῶν εὐρήκαμεν φαγητὰ ἡμιφωσμένα, τὰ ὁποῖα εἶχον ἐγκαταλείπει. Οἱ ἴπποι τοῦ Φουάτ βέη, τοῦ μιστοῦ τῆς Φιλίππιδος τράννου, εὐρίσκοντο ἀκόμη εἰς τὸν σταῦλον καὶ μὲς ἐχρησίμευσαν λαμπρά. Τραπεζίται καὶ ἐνεχυροδνεῖσται εἶχον ἐγκαταλείψει τοὺς λογαριασμοὺς των καὶ τὰ ράκη τῶν λογαριασμῶν τούτων ταχέως ἐγέμισαν τοὺς δρόμους ἀναμίζ μετὰ ξεσχισμένων φύλλων τοῦ Κορνίου. Καί, τὸ ἄλλο-

κοτώτερον ὅλων, ἐμάθαμεν ὅτι οἱ Τούρκοι εἶχον ρίψει τὰ τηλεβόλα των εἰς τὸν Λαῦρον. Οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσω, ἂν ἡ ἱστορία αὕτη ἦτο ἀληθής, ἀλλ' οὐδέποτε βεβαίως μετεχειρίσθησαν καθ' ἡμῶν τὸν ἀρχικὸν ἀριθμὸν τῶν τηλεβόλων των.

Καὶ οἱ Τούρκοι εἶχον ὑποστῇ ἀπλούστατα πανικόν, ἀκριβῶς τὸν πανικόν, τὸν ὁποῖον οἱ πολλοὶ θεωροῦσιν ὡς ἰδιαιτέρον προνόμιον τῶν Ἑλλήνων. Ὁ πανικός τῶν Τούρκων ἦτο ἐπίσης ἀναίτιος καὶ τυφλός, ὡς ὁ ἑλληνικός. Ὁ ἐν Ἡπείρῳ τουρκικὸς στρατὸς εὐρίσκετο ἐν ὑποχωρήσει, ἔργον δ' ἡμῶν ἦτο νὰ καταδιώξωμεν αὐτὸν φεύγοντα. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἶχομεν ὑπὲρ ἡμῶν πάντα τὰ στρατιωτικὰ πλεονεκτήματα, πλὴν πολυαριθμοῦ στρατοῦ. Ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, καίτοι ἐν ἐχθρικῇ χώρᾳ, εὐρισκόμεθα ἐν μέσῳ φιλικῶς διακειμένου πληθυσμοῦ Χριστιανῶν Ἑλλήνων, οἵτινες λόγῳ φυλῆς καὶ λόγῳ διεθνoῦς πράξεως ἀνῆκον εἰς τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον, ἐθεώρουν δὲ τὴν προέλασιν ἡμῶν ὡς θρίαμβον τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὡς τὸ γλυκὺ ἔαρ τῆς ἀπολυτρώσεως.

Ἀντὶ ὅμως νὰ προχωρήσωμεν, εἰμέναμε κρεμασμένοι ἐπὶ δύο ἡμέρας παρὰ τὴν Φιλίππιδαν, ἀναμένοντες, ... δὲν ἠξέεργα διόλου τι ἀναμένοντες· ἴσως τὴν πτωσὶν τῆς Πρεβέζης, ἥτις ἀνηγγέλλετο ἀνὰ πᾶσαν ὥραν καὶ ἥτις θὰ ἐπῆρχετο ἐπὶ τέλους, ἀν' ὃ πόλεμος διήρκει τριάκοντα ἔτη καὶ ὄχι τριάκοντα ἡμέρας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι τάγματα τινα ἐστάλησαν ἐμπρὸς πρὸς τὰ Ἰωάννινα. Ἐν τάγμα, τὸ ὁποῖον ἐπροχώρησε διὰ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τῆς Πρεβέζης, ἐσταμάτησεν ἐπὶ μιᾷ νύκτα, ἐνεκεν ἐλλείψεως τροφῶν, κατόπιν δ' ὑπεχώρησεν. Ἄλλο τάγμα δι' ὁρειῶν δρόμων ἀνῆλθε πρὸς τὰ Πέντε Πηγὰδια, ὅπου παλαιὸν τουρκικὸν φρούριον προστατεύει θέσιν φυσικῶς ὀχυρωτάτην καὶ δεσπόζει τῆς πρὸς τὰ Ἰωάννινα ὁδοῦ. Ἀλλ' οἱ ἄνδρες ἡμῶν ἀφῆθησαν ἐντελῶς ἀβοήθητοι καὶ μετ' ἀμυναν πολὺν ὥρον ἀπωθήθησαν μετ' ἀπωλειῶν, αἵτινες ἐπρεπε νὰ θεωρηθῶσι μεγάλαι ἐν πολέμῳ, καθ' ὃν ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἐπροτίμων νὰ μάχωνται ὑπὸ σκέπην καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποῖου δὲν ὑπάρχει ἴσως τραῦμα διὰ λόγους.

Οἱ Ἕλληνες ἤγον τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν καὶ οἱ στρατιῶται ἐφθίοντο ἐν τῇ ἀπραξίᾳ. Τοῦτο δέ, πράγματι, ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ τῶν συμφορῶν μας. Αἱ εἰδήσεις, ὅτι πολλοὶ ἦσαν οἱ πεσόντες, ἡ θέα τῶν τραυματιῶν, φερομένων πρὸς τὰ ὅπισθεν νοσοκομεία μετὰ τοὺς αἱματοβαφεῖς ἐπιδέσμους των, ἀπεθάρρυνον καὶ ἐνέσπειρον τὸν τρόμον εἰς τοὺς στρατιώτας μας, οἵτινες ἐκ φύσεως ἦσαν λίαν τρυφερόκαρδοι καὶ ὅλως ἀσυνεῖθιστοι εἰς τὰς φρικαλεότητες τοῦ πολέμου. Μόλις τὸ τέταρτον ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἡσκημένοι, δυσκόλως δ' ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῶσι στρατιῶται. Πολλοὶ ἠσθένησαν ἐκ πείνης. Τότε ἤρχισαν οἱ γογγυσμοὶ κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν, ἤρχισε γενικευομένη ἡ δυσπιστία καὶ ἡ δυσθυμία, ἐπῆλθεν ἡ διάλυσις τῆς ἀπολύτου ἐκείνης πρὸς τοὺς ἀρχηγούς ἐμπιστοσύνης, ἥτις καὶ μόνη καθιστᾷ τὴν ἐν πολέμῳ στρατιωτικὴν ζωὴν ἀνεκτὴν. Οἱ χωρικοὶ καὶ αὐτοὶ ἐπίσης ἐφοβήθησαν καὶ ἤρχισαν νὰ φεύγουν, μεγαλύνοντες ἀκόμη περισσότερο τὸν κίνδυνον. Δὲν εἶνε ὅμως δίκαιον νὰ κατακρίνηται αὐτοὺς διὰ τοῦτο. Μία τῶν ιδιοτήτων τοῦ κατὰ τῶν Τούρκων πολέμου εἶνε, ὅτι οἱ χριστιανικοὶ πληθυσμοὶ εἶνε ἡναγκασμένοι ν' ἀκολουθοῦν τὰς κινήσεις τοῦ χριστιανικοῦ στρατοῦ, καὶ ὅταν ὁ στρατὸς ὑποχωρεῖ, οὕτε εἰς Χριστιανὸς τομᾶς νὰ μείνῃ ὅπισθεν. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀποτελεῖ παράγοντα, τὸν ὁποῖον πᾶς στρατηγὸς δεῖν νὰ ὑπολογίσῃ.

ἀκολουθεῖ.

Δωμάτιον εὐάερον εἰς Κεντρικὴν θέσιν καὶ εὐθύρον, κατὰλληλον διὰ φοιτητὴν ἢ ἐμπορεῦ-πάλληλον ἐνοικιάζεται. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.

ΓΩΡΓ. Κ. ΝΟΥΛΗΣ

1 α τ ρ ὁ ς

Δέχεται σ' ἐνείς ὥρα 8—9 π. μ. καὶ 2—3 μ. μ. Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 40.